

sørge sig og sin Familie, naar nære Slægtninge vil tage sig af ham, og han her i Landet staaer ene, eller naar det drejer sig om efter Forsørgerens Ønske at hjælpe en Familie til at rejse til Forsørgeren i Udlandet, og han der er i Stand til at forsørge Familien ell. lign., kan det sociale Udvalg, navnlig naar paagældende Person eller Familie i Forvejen oppebærer Kommunegæld, indstille til Kommunalbestyrelsen, at der ydes Hjælp. Tiltræder Kommunalbestyrelsen Udvalgets Opfattelse, forelægges Sagen med de fornødne Oplysninger, derunder ogsaa om Udgifternes Størrelse, Socialministeren, hvis Afgørelse er endelig. Sagens Afgørelse skal fremskyndes saa meget som muligt.

§ 312.

stk. 1. Hvis det sociale Udvalg bliver opmærksom paa, at der til en Person, der modtager offentlig Hjælp, samtidig fra *velgørende Foreninger eller Institutioner* ydes Hjælp af en saadan Art eller i en saadan Form, at vedkommende Hjælp ydes eller kan ydes gennem Udvalget, skal dette oplyse vedkommende Forening eller Institution om Forholdet og anmode denne om at indstille sin Hjælp. Nægtes dette, forelægges Sagen for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., omhandlede Kommuner for Socialministeren.

stk. 2. Kommer en velgørende Forening eller Institution under sin Virksomhed til Kundskab om eller faar grundet Formodning om, at der til en Person, som den hjælper eller har paatænkt at hjælpe, ydes offentlig Hjælp, skal den, forinden den foretager videre, sætte sig i Forbindelse med det sociale Udvalg. Hvis dette derefter henstiller til vedkommende Institution at holde sig tilbage, men dette nægtes, forelægges Sagen de i Stk. 1 nævnte Myndigheder.

Retsvirkninger af Kommunegæld.

§ 313.

stk. 1. Den Kommunegæld, som en Person efter sit 18. Aar har modtaget eller paa-draget sig, kan af det offentlige fordres erstattet saavel af ham selv som i hans Dødsbo. Dog skal Erstatningskravet kun kunne gøres gældende i Debtors levende Live, naar det sociale Udvalg i hans Opholdskommune skønner, at han har Evne til at udrede Erstatningen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paa hvilende Forsørgelsespligt. Ligeledes skal Retten til at fordre Erstatning i den understøttedes Dødsbo være betinget af, at der efter vedkommende Skifterets Skøn ikke derved berøves Børn, overfor hvilke der paa vilde ham fuld Forsørgelsespligt, det fornødne til deres Underhold, jfr. herved §§ 221, Nr. 5, og 229, Nr. 2.

stk. 2. Det af det sociale Udvalg eller Skifteretten i Henhold til Stk. 1 udøvede Skøn kan indankes for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2. Pkt., omhandlede Kommuner for Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig.

stk. 3. Naar en Person ikke længer modtager Kommunegæld til sig selv eller til dem, hvis Forsørgelse paa viler ham, er Kommunalbestyrelsen, saafremt den skønner, at han nu vil kunne klare sig selv og opfylde sine Forsørgerpligter uden Kommunegæld eller Fattighjælp, berettiget til at eftergive ham tidligere modtagen Kommunegæld, saafremt han ikke ved Dom er frakendt de borgerlige Rettigheder uden senere at have genhervret dem eller er under Tiltale for en i den offentlige Mening vanærende Handling, og det derhos ikke skønnes, at han har Evne til at tilbagebetale Understøttelsen uden selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelsen af den ham paa hvilende Forsørgelsespligt.